

NA OKRAJI MĚSTA

aneb

POPELEČNÍ 13

HUDEBNÍ MOTIV

Vypravěč: Staré domy mají svá tajemství.

Hrdinou je chátrající činžáček na předměstí a lidé v něm. Mají svůj žebříček hodnot, svoje zvyky a osudy a na duši bolavé místo, které je zahnilo nejdříve někam do kouta a nakonec sem. Jsou jiní než my, žijí izolovaně, uzavřeni do svých problémů, do svých snů. Čas jako by se tu zastavil. Možná by bylo nejlépe se jich zbavit? Dům je ostatně určen k demolici a tohle je vítaná příležitost. Nestane se však život šedivější a chudší, až všechny, kteří nezapadají do našich představ, vymeteme z našeho života?

Byl by to až příliš nuzný život, kdyby v něm neexistovala touha a naděje, a kdyby se občas některý z obyvatel nepokusil svému osudu vzpříit.

Scéna 1. : NA OKRAJI MĚSTA

KOLEM DOMU, ext.

HUDEBNÍ MOTIV

KOLEM DOMU POSKAKUJÍ DĚTI

A BEZSTAROSTNĚ PROZPĚVUJÍ
DONEDÁVNA PROSTÁ PÍSNÍČKA
NABRALA NA ČASOVOSTI

DĚTI: Skákal pes přes oves, přes minový pole,
šel za ním myslivec, volal na něj vole!

KLUK: Ratata!

VYBUCHUJÍ KAPSLÍKY POD JEHO
NOHAMA

DĚTI: Já jsem vůl, ty jsi vůl, my jsme oba voli,
dupeme, skáčíme po minovým poli!

BĚDA: (MEZI ŘEČÍ POPOTAHUJE) Po minách zrovna ne,
ale nebezpečí tu hrozí pořádné! (ROZKŘÍKNE SE)
Mažete odtud! Neumíte číst, nebo co? To nevidíte, jak se to tu
všechno ehm... bortí?

POKŘIK ODBÍHAJÍCÍCH DĚTÍ

(VOLÁ) Nevstupovat! To platí i pro vás, ehm... bando! Ta
tabule přes noc vždycky zmizí, ale já si tu jednou počítám a...

RUDLA: (CHRAPLAVÝ, ZAKOUŘENÝ HLAS) Že se rozčiluješ, Béd'ó!
Spadne to snad na hlavu tobě? (PŘEMŮŽE HO KAŠEL)

BÉĎA: A kdyby se tu něco stalo - koho myslíš, že budou ehm... honit? Nás dva! ... Ehm, Rudlo, já takhle chrchlat, tak už nehulim! Slyšel sem vo jednom...

RUDLA: Jo, já taky... (ODKAŠLE SI) Podívej, tenhle plot jsme natahovali včera. A už je v něm díra! To už zabezpečujeme v týhle ulici třetí barák. Jako kdyby nestačilo, že se v některým patře ještě bydlí!

BÉĎA: Ta trhlina se pořád rozšiřuje, nezdá se ti? Musíme to dát do zápisu, Rudlo. A jak se zvedaj podlahy, to už není lino, ale kluziště. Tady to nová střecha nezachrání. Vždyť těm lidem krápe ...ehm do polívky!

RUDLA: Já to tady trochu znám. Víš, jak týhle ulici říkaj? Mrtvá! Asi proto to tady i tak smrdí!

PLESKNUTÍ VODY NA DLAŽBU
ZÁROVEŇ RÁNA A

ZVUK TŘÍŠTĚNÉHO SKLA

(VYLEKANĚ) Fujtajks! To jsem se ale... Fuj fuj! Co to bylo? Jestli to mělo trefit nás, Béd'ó, tak se to málem povedlo!

DÁVÁ SE DO DEŠTĚ

Ke všemu začíná pršet!

BÉĎA: (ZMATENĚ) Myslíš, že to byl ehm... atentát? Rudlo, koukni, rybka! A tady další! A ještě jsou živí! Kde se tu vzaly? A jak sebou mrskaj, ehm... potvory!

(POPLETENĚ) Docela pěkně se rozpršelo. Nesměj se mi, inženýr seš ty, ale co myslíš, přece není možná, aby přiletěly ehm... zhora ...?

RUDLA: Já nemyslím nic, ale Béd'ó - odkdy padaj ryby z nebe?

BOUCHNOU TĚŽKÉ DOMOVNÍ
DVEŘE

SPĚŠNÉ KROKY

Člověče, vy ale máte kuráž! Tady padaj z nebe věci, že byste se divil! A vy si ještě fláknete dveřma.

RYBIČKA: (PLAČTIVÝ HLAS) Já je zabiju... Přísámbohu, že je zabiju.

RUDLA: Zabiješ... To se ti málem povedlo. A koho vlastně?

RYBIČKA: Starostu, koho jinýho! Celou radnici vypálím jako čmeláky!
(PLAČKY) Tohle je živorodka. A tahle pruhovaná je zebříčka, Danio rerio, ryba hejnová... Podívejte se, jak týhle závojnatec rudnou šupinky, jakej maj růžovej a fialovej plamínek, vidíte to? Dovedete si představit, že v tomhle průsvitným stvoření je duše?

RUDLA: A ty jsi kdo? (S ÚŠKLEBKEM) Soudil bych nějaký básník! Co tu vlastně děláš?

RYBIČKA: Říkaj mi Rybička. Já tady nahoře bydlím.

BÉĎA: Ty máš teda vodvahu! Tu půdu a díry ve střeše si ehm... viděl?

RYBIČKA: Viděl!

BÉĎA: A přístup na pavlač - máš ehm... zabeďnej?

RYBIČKA: Zabeďnej! Proč se ptáš? Maj málo světla a elektriku nám vypli, tak jsem dal dětičky-rybičky i s akvářkem na okno... a teď tohle! (PLAČKY) To se nemělo stát! To se nemělo stát!

RUDLA: Kolik dlužíš? Hodně, že jo. Tak co se divíš? Ještě vás vodpojej vod veškerejch inženýrsejch sítí a...

RYBIČKA: A to je co?

BÉĎA: (OSVÍCENĚ ZVOLÁ) No jo, VODA!! Nepotřebujou ty tvoje děti... ehm vodu? Zbylo mi tady v konvici eště trochu slabýho čaje...

RYBIČKA: Jéžiši! Tyhle dvě ještě lapaj po vzduchu. Já radši poběžím...

ODBÍHÁ

RUDLA: (VOLÁ) Tak hlavně: Ničím nebouchej, nedupej nebo dopadneš jako tyhlety...

VZÁPĚTÍ BOUCHNOU TĚŽKÉ DOMOVNÍ DVEŘE A OZVE SE DUPOT NA SCHODECH

To je jako bys mluvil do dubu!

BÉĎA: Rudlo, viděls to? Položil si je do dlaně jako ehm... na katafalk!
Blbec!

KROKY

ŠTĚKOT PSA

PINC: (MLUVÍ SPISOVNĚ A HRDELNÍM HLASEM; RÁČKUJE A
MEZI ŘEČÍ VRNÍ, BAFÁ-JAK TO ODKOUKAL OD PSA)
Jaký krrásný den! Taková krrása!

BÉĎA: Že krásnej ...ehm? Ani sem si nevším!

PINC: Co takhle pivečko, nebylo by?

RUDLA: A co takhle makat?

PINC: Nebylo, to jsem si hned myslel. Tak co tu pořád čmuchaj,
parraziti! Jaký tu bez nich býval klid! Zakousli se do nás a
užirrají nám sílu... blešky! Ale na to jsou prrostředky! Blešek se
zbavíme, co říkáš, Henrri? Insekticid si porradil s jiným
neřrádem!

RADOSTNÝ ŠTĚKOT

BÉĎA: (KÝCHNE) Dej s tím pokoj! (OPĚT KÝCHNE) Pohni votuď i
s tím čoklem! Nekouše?

PINC: Jen když se před ním mluví sprrostě. Všimli jste si, jak ledabyle
se dnes hovoří? Předkové mého Henrriho bývali honicími psy
na panství knížete Schwarrzenberrga. Má jen maličký předkus,
ale mně to nevádí, krrása bez kazu je strrašná věc. To dělá
výživa. Vařím Henrimu panádlovou. V poslední době mu ale
smutní oči. (BAFNE) Žijeme spolu už tak dlouho, že někdy
nevím, kterrý z nás je pes.

BÉĎA: Raděj kdybys nám řek, co to tu tak ...ehm smrdí!

PINC: Tak to vám mohu říct úplně přesně. Všechno, co už nemůžete
potřřebovat, co si tam upečete a pak nevíte, co s tím, celé vaše
přřežrané a zkažené žaludky skončí tady u nás. Támhle na té
hrromadě za domem!

RUDLA: Tak proč se nestěhuješ? Já bejt váma, tak vezmu roha a pryč!

PINC: No vždyť ano. Co bysme tu dělali, můj Henrri je běžec!

OBA ŠTĚKNOU A

ODBÍHAJÍ

- BÉĎA: Dům plnej bláznů. Ty maj teda ...ehm žaludek! Čím se živěj?
- RUDLA: Mezi nima a tebou je ten rozdíl, že nepotřebujou to, po čem, bažíš ty. Že jim stačí, co maj.
- BÉĎA: Nepovídej mi, Rudlo, že žijou...ehm z luftu.
- RUDLA: Nekecej a dej sem ucho. Blíž, až sem na tu trhlinu! Co slyšíš?
- BÉĎA: Co bych měl ...ehm slyšet? Nic!
- RUDLA: Dovedeš si představit, že tady, v týhletrhlině jsou - vteřina po vteřině – poskládaný celý jejich roky?
- BÉĎA: Nekecej, Rudlo! Tady? V týhletrhlině? Jak dlouho to už chodíme kontrolovat? Aspoň... aspoň ...
- RUDLA: Jo, to nejmiň. Můžeš mi říct, co tu vlastně děláme? Víš, kolik jsem za život označil takovejch zřícenin a trhlin?
- BÉĎA: Svatá pravda. Ten dům strhnou. Nebo se zřítí. Možná i s lidma. No a co? Za pár roků, možná už ...ehm zejtra po tom neštěkne pes. Je to nicotnost, chápeš?
- RUDLA: Nefilozofuj, na to nemáš hlavu, Béd'ó! Dům plnej bláznů, ale v naději! To je stav ducha, jestli víš, co myslím. Všechny stvořil tenhle svět. A teď neví co s nima.
- BÉĎA: Já bych radši šel. Slyším vlak. Jednou to tu všechno roztřepe a rozburácí tak, že to spadne i bez nás. Smrdí to tu ...ehm krchovem, pod'! Tu trhlinu přeměříme příště a papíry vypíšem v kanclíku.

Z DÁLKY HUČENÍ LOKÁLKY

- RUDLA: Já bych věděl, jak na ně! Jakýpak obsílky! Bagr, jeřáb a bourací kladiva! To bys pak viděl... (NESROZUMITELNĚ BRUMLÁ)

HLAS SE UTÁPÍ V HUČENÍ VLAKU

Scéna 2. : VLAK, ext.

HUČENÍ NÁKLADNÍ LOKÁLKY

HLASY JAKO „SKRZ FILTR“

VENDA: (HOUKÁ JAKO VÝR) Buhů-uhů...

Tak pozor! Tady v zatáčce to trochu zpomalí. Skočíš, až řeknu teď. (HLAS SE NAPŮL TOPÍ V HUKOTU VLAKU A FIČENÍ VĚTRU KOLEM UŠÍ) A hlavně – hned se skrčíš a koulíš sudy ze svahu až dolů! Nic si nezlámej, mám s tebou ještě plány!

FATY: (DĚTSKÝ ZVONIVÝ HLAS) A ty?

VENDA: Já jsem vejř, tak poletim! Roztáhnu křídla a... buhů-uhů. Jednou se mi to podaří, uvidíš! Jak si to říkala? Je třeba se jenom odgravitovat! Nejdřív ale vyhodím ty kabely... Faty, pozor! Připravit! (VYKŘÍKNE) Ted'!

HVIZD DO ZATÁČKY,

PÁR VTEŘIN TÍCHA

Buhů-uhů...

SUPĚNÍ VLAKU SE POMALU

ZTRÁCÍ

(ZADÝCHANĚ) Faty, žiješ? Tak vidíš! Na tomhle místě to klapne vždycky... Pomož mi smotat ty kabely!

FATY: Ještě jsem jako praštěná. Kdes to všechno splášil?

VENDA: Sem expert, ne? Je to žádaný zboží, ale při prodeji nás vokradou tak jako tak.

FATY: Tak napůl, Vendo, jo?

VENDA: Ti hrabe, nebo co? Riziko bylo na mně ...

FATY: To jsi myslel vážně, že máš se mnou plány?

VENDA: Jasně! Musíš jen trochu dorůst. Příště tě změřim a jak přibereš... tady a tady a ještě trochu v bocích, tak začnem! ...Podívej, pošťačka! Proč sem vůbec chodí? Nejspíš zas někomu vyhrožujou exekucí!

ZVUK ŘÍTÍCIHO SE AUTA

(ROZČILENĚ) Co blbne?! Chce ji snad sejmout, nebo co?

SKŘÍPĚNÍ BRZD

ŽENSKÝ VÝKŘIK

Viděla si to?

AUTO SE ZNOVU ROZJÍŽDÍ A

RYCHLE MIZÍ

Ujel, dobytek! (ODPLIVNE SI) Nechybělo moc a mohli sme tam ležet my.

FATY: Co chceš dělat? (VOLÁ) Kam běžíš?

BĚH SE SVAHU

VENDA: Já neběžim, já letim... Už si to zapamatuj! Buhů-uhů.

FATY: Nehoukej, já se bojím. Vejr je špatný znamení, víš to? Včera jsi mě budil celou noc. Třeba jsi tohle přivolal... Halo, paní... Vypadá jako mrtvá.

VENDA: Myslíš na to, co já? Co bys řekla, že má v brašně?... Co se tak díváš...

FATY: Neobírám mrtvoly!

VENDA: Nepovídej mi, že si tak háklivá!

FATY: Víš, že lidská kostra má dvě stě deset kostí?

VENDA: Kdes to vyčetla? Ted' nekecej a hlídej!

FATY: Měli bysme ji položit na bok a zjistit, jestli dechá... Podívej, těch lejster! A samý s červeným pruhem.

VENDA: Ty si náká chytrá. To sou vobsílky. Doporučeně! A co jich je, pro celou Popeleční! Páne! Prachy žádný, to sem si myslel... Netvař se a běž pro pomoc!

FATY: Já? A co když...

VENDA: A já snad? V lapáku sem už byl. Vím, voč pochoduje... A ted' nevodmlouvej a běž! Nic si neviděla, neslyšela. Když si přišla, tak už tu ležela, jasný?

RYCHLÉ KROKY TAM A ZPÁTKY

FATY: Co když mě chytnou a...

VENDA: Tak utečeš, ne? Tak běž! ...Počkej! Ty vobálky vem sebou. Vidiš ten kanál?

FATY: Ty myslíš...? Corpus delicti, předmět doličný. Není to trestný?

VENDA: Trestný?! A když přijde exekutor a zabaví i to, co sis poctivě ukradla, to není trestný? Rychle, tamhle de starej Pinc se Žolíkem, mohli by to vyčmukat, tak běž. Ale dřív všechno do

toho kanálu a vo tom corpusu nebo jak, neříkej nic. Jasný? Já padám! Buhů-uhů. Přece se tu nedám lapit. Buhů-uhů.

KROKY

ŠTĚKOT PSA

PINC: (MLUVÍ HRDELNĚJŠÍM HLASEM; RÁČKUJE A MEZI ŘEČÍ VRNÍ, BAFÁ-JAK TO ODKOUKAL OD PSA)

Faty, kam tak běžíš? (VOLÁ) Stalo se něco?

NESROZUMITELNÁ ODPOVĚĎ

VYTÍ PSA

Cítíš neštěstí.... To já taky, kamarráde! Hmm, pošťačka! Nejspíš mrrtvíce. Kdyby to trefilo ty dva obejdy ze stavebního, tak bych nebyl prroti, ale prroč pošťačku? Tu cestu si mohla ušetřit, co říkáš Henrri, škoda kroků!

HOUKÁNÍ SANITKY A

POLICEJNÍHO VOZU

SANIŤÁK: Ustupte! Ustupte, prosím!

POLICISTA: Držte toho psa! Proč není na vodítku? Nekouše?

PINC: Jen když se před ním mluví sprprostě. Předkové mého Henrriho bývali honicími psy na panství knížete Schwarrzenberga.

POLICISTA: (NETRPĚLIVĚ) Později, to počká! ...Jak je na tom?

SANIŤÁK: Je v šoku, teď vám nic neřekne. Vezmeme ji s sebou. Ale nic vážného, zdá se. Opatrně!

HOUKÁNÍ ODJÍŽDĚJÍCÍ SANITKY

POLICISTA: Povídám, držte toho psa! ...Jak se jmenujete? Kde bydlíte a co tu děláte?

PINC: My jsme odtud. (BAFNE)

DRUHÝ POLICISTA: (ROZMRZELE) My. A ten další svědek je kdo?

PINC: (HRDĚ) Tady, můj Henrri! Ten vám toho ale moc neřekne.

PES ŠTĚKNE

POLICISTA: Další okrasa společnosti! Dělej si z nás blázny, neboj co?

DRUHÝ POLICISTA: Jen klid, já je znám. Jsme v Mrtvých, takoví jsou tu všichni. Na schránkách ani jedno jméno, zvonky vytrhaný. Když na někoho narazím, ani neví, jak se jmenuje!

POLICISTA: V Mrtvých, říkáš? Docela trefný, ne?

DRUHÝ POLICISTA: Jo, ale napiš Popeleční. Popeleční 13.

HUČENÍ NÁKLADNÍ LOKÁLKYHLASY NEOSTŘE JAKO „SKRZ
FILTR“**Scéna 3. : NA RADNICI, int.**HUČENÍ HLASŮ JEDEN PŘES
DRUHÉHONĚKTERÉ JAKO „SKRZ FILTR“

STAROSTA: ...A všichni to dávno dostali písemně.

PRVNÍ RADNÍ: To čekaj, až to s nima spadne, nebo co?

DRUHÝ RADNÍ: Byl jsem se tam podívat. Nejhorší je asi ten vlak, že jo. Všechno se otřásá od základů až po střechu.

TŘETÍ RADNÍ: (NASTYDLÝ HLAS „NOSEM“) No a co? Dráha sice poněkud snižuje hodnotu pozemku, ale nebude tu věčně, a když ne hned hotel, postavit penzion, nebo řekněme nákupní centrum by tu šlo. (KÝCHNE)

STAROSTA: Jestli máš chřipku, máš zůstat doma. Ale nepředbíhejme, pánové. Mám před sebou vyjádření statika z výstavby a územního plánování. Ta trhlina vpředu od sklepa do prvního patra se neustále rozšiřuje. Stavební úřad vystavil demoliční výměr, tím je potřeba začít.

TŘETÍ RADNÍ KÝCHNE

Udělejte mu kafáček vroucího čaje, Miluško, nebo z něj budeme nachcípáný všichni.

MILUŠKA: Mám to dát do zápisu, starosto? Mimochodem, včera tam přejeli pošťačku, slyšeli jste to?

DRUHÝ RADNÍ: Jo, ujel pacholek! Ale nač ty dlouhý řeči, že jo. Popeleční je ostudou města. V územním plánu je takzvaná rekreační zeleň, potok a remízek málem za barákem. Takže přilehlej park by se moh zachovat, aby na nás neskočilo hned Životní prostředí, že jo.

TŘETÍ RADNÍ: (IRONICKY) Jo, potok! A v potoce plavou takový ty jedovatý bubliny.

- PRVNÍ RADNÍ: Když ne Životní prostředí, tak na nás skočí Liga lidských práv, na to vezměte jed. Těm je jedno, že obsílky od soudu zůstávají nedoručitelné, že ty lidi žijou na útraty města, nepracují, nájem neplatí. Z jejich to neteče, tak hlavně když se dělá hezký.
- DRUHÝ RADNÍ: Nechodit do práce! Stará by mi dala, že jo!
- STAROSTA: K věci, pánové, k věci! Mám hlášku, že v jednom z těch domů přespává ta nezletilá holka. Počkejte, jak ona se... (ŠUSTĚNÍ PAPÍRŮ) Tady: říká si Fatima. Školou povinná, otec notorické alkoholik. V ústavní péči už jednou byla. Měli bychom tam někoho poslat.
- PRVNÍ RADNÍ: Tak vidíte! Chceme je vymést z našeho spořádaného života? Chceme! Tak jen rychle a chytře! Navíc – když odmyslíme tu trať- stojí celá Popeleční na dobrém pozemku. Tady kolega má pravdu. Dyť tady by se dal postavit supermarket jako hrom! Máme tu přece toho Weigla... toho...
- TŘETÍ RADNÍ: Chceš říct investora Weinera! Dobrá volba. Už jsem o tom uvažoval! Každý den, kdy se nemůžeme rozhodnout, nám protejká prstama několik melounů!
- STAROSTA: Pánové, pánové, mírně se. Skandály je to poslední, co můžeme potřebovat... Miluško, tohle nepiš. Udělej nám kafe, tady Vaškovi ještě jeden čaj a my si to shrnem: Dům je před demolicí a na základě tohoto výměru –

ŠUSTĚNÍ PAPÍRU

bude zbourán... Kdy – to je jen otázka času. Výběrové řízení na Demoliční a bourací firmu, která zlikviduje suť a nepotřebný stavební materiál, jsme vypsali. Zbývá provést průzkum kontaminace objektu a hlavně odpojit ho od veškerých inženýrských sítí. Tohle, jak všichni víme, je bolavé místo...

ŘINČENÍ KÁVOVÝCH ŠÁLKŮ

Děkujeme, Miluško.

- MILUŠKA: (UNAVENĚ) Co říkáš, starosto, skočím pro holku do školky...
- STAROSTA: Samozřejmě, Miluško. A my si dáme do kafe něco ostřejšího...

TŘETÍ RADNÍ: Když dovolíte, o jedné možnosti bych věděl. Abych pak ale neslyšel, že jsem nelida. Tady se hned každý ohání lidským právem...

PRVNÍ RADNÍ: K věci! A bez politiky!

LUSKNUTÍ PRSTY A CVAKNUTÍ
VYPÍNAČE

ŠUM HLASŮ

Co blbneš? Rozsvít!

TŘETÍ RADNÍ: Vy mi nerozumíte!. Nejdřív elektrikar, to už jsme zkusili, pak přijde na řadu třeba voda... Ještě nás budou prosit. Vystěhovat, ale tak nějak lidsky!

PRVNÍ RADNÍ: Vystěhovat, prosím! Ale ta elektrika nebyl právě nejlepší nápad.

STAROSTA: Kolega má pravdu, začít musíme jinde. Bydlení, o kterém se tu mluvilo naposled, není o moc lepší než to v Popeleční! Není div, že se tam žádný nehrne! Takže: Sehnat náhradní bydlení, tím musíme začít! Navrhuju hlasovat! Kdo je pro...

ZVONÍ TELEFON

Ano? U telefonu... Kdo? Ministerstvo pro... Promiňte!

PRUDKÉ ODSTRČENÍ ŽIDLE,
VSTÁVÁ

Po volbách, symozřejmě! ...Žádné skandály, ovšem.

KLAPNUTÍ SLUCHÁTKA DO
VIDLIC A TĚŽKÉ DOSEDNUTÍ DO
ŽIDLE

Kdo tohleto vyslepičil?

HUČENÍ HLASŮ JAKO „SKRZ
FILTR“

Scéna 4. : KOLEM DOMU, ext.

HUDEBNÍ MOTIV

RUDLA: (CHRAPLAVÝ, ZAKOUŘENÝ HLAS) Koukni se, Béd'o, jak se na nás z těch plakátů tleměj. Třeba tenhle: Nová doba. Vše pro lidi! Volební agitka dosáhla až sem, ale že bych některýho pána politika znal a něco pro mě udělal, to teda ani náhodou! (ROZKAŠLE SE)

BÉĎA: (MEZI ŘEČÍ POPOTAHUJE)...ehm Rudlo, já takhle ehm, chrchlat, tak už nehulim! Slyšel sem vo jednom...

MOČÍ U ZDI

FATY: (DĚTSKÝ ZVONIVÝ HLAS; SKOČÍ DO ŘEČI) Vyložím vám karty, chcete? Žádnej strach, neřeknu vám nic zlého, hraju bez pikovýho krále.

BÉĎA: Fuj! Tak, teď sem se před tou cigoškou málem pochcal! ... To sem se tě... ehm lek. Ty si kdo? Kde se tu bereš?

FATY: Já jsem Faty. Fatima. Jako osud.

RUDLA: Co tu tak strašíš - sama? Tenhle dům nemá budoucnost.

FATY: Já taky ne. Čekám...

BÉĎA: (UCHECHTNE SE) To bych rád věděl ... ehm na co?

FATY: Na příležitost, ne?

RUDLA: Příležitost – tady? Jakou, prosímte?

FATY: Jakoukoliv. Něco najít a tak.

RUDLA: Ukrást?

- FATY: (DOTČENĚ) Proč ne?
- BÉĎA: (UCHECHTNE SE) Co jinýho se taky tady dá dělat, že jo?
- FATY: Jak myslíš, že by se svět změnil, kdybych byla bílá? Už tě někdy napadlo, že lidi jsou barevný jako květiny? Když se dívám z půdy, vypadá město celý stejně. Není poznat, jak se rozdělilo na ty, co na to maj a na ty druhý. Zhora pronikáme jeden do druhýho...

Z DÁLKY HUČÍ VLAK

- BÉĎA: Na půdě nemáš co dělat! Slyšíš, jak se to celý ... ehm třese? Eště párkrát přejede vlak a bude s váma ...ehm ámen.
- RUDLA: Nebudeme sem muset chodit, taky dobrý, ne? A vůbec, proč nejsi doma, nescházíš někomu?
- FATY: Komu jako?
- RUDLA: Moc mě neštvi. Přece rodičům a tak.
- FATY: Čekaj na to samý.
- BÉĎA: A fotr?
- FATY: Ten hlavně! Až trochu přiberu, přes boky a hlavně tady... dostanu frajera a budu ho živit.
- BÉĎA: Hezká ...ehm perspektiva. A co dělá - fotr?
- FATY: Nevychází!
- BÉĎA: Nevychází! To já bych taky ...ehm nevycházel! Ale prachy bere?
- RUDLA: Nech jí bejt, řek bych, že ta holka má fištron. (ROZKAŠLE SE)
- BÉĎA: A já bych řek, že mluví blbosti.
- FATY: Dilino phenel, so džanel, god'aver džanel, so phenel.
- BÉĎA: Do prdele, co je to?
- FATY: Mám ti to přeložit? Beru pětku. Hlupák říká, co ví, moudrý ví, co říká. A teď tu pětku!
- BÉĎA: Peníze, peníze! Máš ...ehm pětku, Rudlo? Podívej se, my tu kecáme a vsadil bych se, že támhle v tom patře ještě včera byly ... ehm vokna. Nevíš vo tom náhodou něco? Tak se mi zdá,

že všechno, co k něčemu bylo a co se dalo vodmontovat, je pryč, včetně těch... ehm voken.

- RUDLA: Jo, rozkradou to dřív, než to tu stačíme zbourat.
- FATY: To neudělaj, kam by nás dali? Řekni, že to neudělaj! Je to můj dům. A co by pak bylo s vlaštovkama?
- BĚDA: A co by jako s nima ... ehm mělo bejt?
- FATY: Hnízděj pod stropem na půdě. (PŘEMOUDŘELE) Rozbít hnízda jim nesmíte, to je zakázaný zákonem, na to jsou paragrafy!
- BĚDA: Něco by na tom ... ehm bejt mohlo. Kriticky vohroženej druh!
- RUDLA: Ty si ňáká chytrá! Co vlastně chceš? A dívej se mi do vočí, když se mnou mluvíš!
- FATY: Přijde na to, co chceš ty. Dneska jsou kurva i vočí, kde to žiješ? Beru stovku.
- BĚDA: Ty tu děláš ehm ... sex? Nejsi na to moc ehm... mladá?
- FATY: Přijde na to. Barča je zase moc stará.
- BĚDA: Koukni, tady vo ní ehm ... něco píšou. Barča jí má zrzavou! To je dobrý! Nebo tady: Cikáni do plynu. Píše se měkký nebo tvrdý? Říkám ti, Rudlo, nic se nezměnilo, naše vejpočty, jestli to tu spadne a kdy, nikoho nezajímaj a nikdy nezajímaly! Spadne, nespadne, je to ehm... nicotnost! A co neni?
- RUDLA: Nefilozofuj a radši zavolej do kanceláře, co s těma vlaštovkama!
- BĚDA: (VYŤUKÁVÁ ČÍSLO A BRUMLÁ) Nejspíš nějaká koketa, tahle Barča!

DLOUHÝ OZNAMOVACÍ TÓN
V MOBILU

BOUCHNUTÍ TĚŽKÝCH
DOMOVNÍCH DVEŘÍ

PRUDKÉ KROKY

VENDA: (HOUKÁ JAKO VÝR) Buhů-uhů...Tady chce nejspíš někdo přes hubu!

BÉĎA: Tak se podívej. Tady to píšou! Barča jí má zrzavou!
(UCHECHTNE SE) Dobrý, ne?

ROZČILENÝ HLAS V MOBILU

RUDLA: Vole, mluvíš do telefonu!

BÉĎA: Promiňte! Mluvím, samozřejmě že ... ehm mluvím. Ne s váma ne!

NESROZUMITELNÝ HLAS V MOBILU „SKRZ FILTR“

ZAKLAPNUTÍ SLUCHÁTKA

VENDA: Řekni to ještě jednou a rozbiju ti hubu, jako že sem vejř! Takhle ti budou cvakat zuby! Buhů-uhů...

ZVUK NAKOPNUTÉ PLECHOVKY

FATY: (RADOSTNĚ) Chodí to mazat každý ráno, ale večer je to tu zas. Asi teď nakoupíš pár modřin.

BÉĎA: Proč ehm... houká?

FATY: Vidíš, ne? Protože je vejř. Taky se učí lítat.

VENDA: Jednou se mi to podaří! Odgravituju se a...

DĚTSKÝ POKŘIK A SMÍCH

KLUK: Pane blázen, udělejte nám vejra!

VENDA: Buhů-uhů. Mažete pryč! To ste neslyšeli, že to tu spadne? Tady zůstávaj už jenom vyvolený!

DĚTSKÝ POKŘIK SE VZDALUJE

BÉĎA: (SE SMÍCHEM) Vyvolený! Tak to mě eště nenapadlo! A co děláš jinak? Chodíš krást a pak pro podporu, ne? Dneska se pro prachy i ehm... vraždí! Policie prej pátrá po mladým delikventovi, kterej tady nedávno přejel pošťáčku. Slyšel sem to u nás na radnici. Třeba tu byl za tou Barčou. Mužský se na takový slítávaj jak včely na med.

VENDA: Podívej na ty pěsti! Podepsal sis ortel.

ZVUK NAKOPNUTÉ PLECHOVKY

Ted' za sebe neručim. Buhů-uhů... Řekli ste si vo to.

FATY: (VESELE) A bude nakládačka!

BÉĎA: Nic sem přece neřek! Ženská je prostě koketa, má to v krvi. Je to nicotnost! A co neni, ehm..., že jo?

KROKY

BARČA: (VYZÝVAVÝÝ, KOKETNÍ HLAS) Třeba když se někomu narodí dítě!

- RUDLA: Vy jste mu to dala... slečno!
- BARČA: Barča! Barča stačí, pánové! Kdyby něco, mě najdete ve druhém!
- BĚDA: Na co civíš?
- RUDLA: Na kurvu, ale pěknou!
- VENDA: Řekni to ještě jednou, a dám ti do dršky! ... Mám jim dát přes hubu Baruško? Stačí říct!
- BARČA: (LAŠKOVNĚ) Ale Venoušku, vždyť to jsou jen... (SMĚJE SE)
- BĚDA: (URAŽENĚ) Komu se tak tleměj? Rozumíš tomu ...ehm Rudlo?
- RUDLA: To je jednoduchý, já ti to vysvětlím. Co vidíš? Řek bych, že kurvu! Ale pěknou! Nejtragičtější je kurva, která žízní po lásce. To, co vidíš, není nicota, ale všednost, ze který se oni tady dokázali povznýst, ať se ti to líbí, ať ti to smrdí, nebo ne. Tady mají věci jiný jméno! Tady jsi ve světě jinejch hodnot. Chápeš?
- BĚDA: Ne. Ale puch je tu pořádný! Na ten bysme měli dostávat příplatky! Mám pocit, že je tu víc smradu než vzduchu.
- Vy tu bydlíte, ...slečno?
- FATY: Nemluv na ní, nebo ti rozbije hubu!
- VENDA: Rozbiju ti hubu!
- BARČA: Tak ve druhém, pánové! Klientelou přispívám na Domov opuštěných dětí. Vidím, že máte dobré srdce!
- VENDA: Že se s nima bavíš, Baruško! Nech je dusit a pod' už!
- BARČA: Ale Venoušku, snad bys nežárnil? Zahoukej a pudem!

- VENDA: (URAŽENĚ) Ne. Ted' ani náhodou!
- BÉĎA: Co říkala? Ničemu sem ...ehm nerozuměl.
- FATY: Říkala, že máš dobrý srdce. A jestli máš ještě prachy... Až otec umře, dají mě do Domova v městě a Barča mi bude nosit bombony. Stejně ale uteču!
- BARČA: Smrt není zlá, řekni to otci. Někdy je dokonce krásná. Je v ní jistota. Prázdnota se točí jako vřetánko, čím dál rychleji, a přitom člověka omotává tak sladce, jako když byl malej. Jako špejle s cukrovou vatou. Ale milování je hezčí. Řekni otci, ať připraví lahvinku, že přijdu.
- FATY: Řeknu, ale není to pravda. Smrt je krásná, jen když je daleko. Tady v tý knize píšou, že smrt popírá existenci a existence je smysl...
- BÉĎA: Dyť to říkám! Z knih se na člověka sypou ...ehm písmena, kterejm není rozumět.
- BARČA: Vy jste z inspektorátu, že jo? Jak to vypadá, pánové?
- RUDLA: Ještě stojí, ale bejt váma, už bych balil. Možná by vám tady kolega Béd'a moh' přijít pomoci.
- VENDA: Chcete asi přece jen do dršky? ...Že se s nima zahazuješ, Baruško? Pod' se mnou nahoru, udělám ti vejra.
- BARČA: Tak třeba příště, pánové!
- RUDLA: Hlavně nebouchejte dveřma!

KROKY a BOUCHNUTÍ
DOMOVNÍCH DVEŘÍ

BÉĎA: Ta by stála za hřích, co říkáš, Rudlo? Všim sis, jak jí hořej vlasy? A ta vůně... Šeříková! Z jejích vlasů, šatů... určitě i z ložnice! Jestli chceš vědět, mně se tu ...ehm začíná líbit. Je to tak strašný, až je to krásný! Snad jenom ten puch tady ze dvora. Vždycky než sem du, pořádně se naprásknu.

FATY: To je váš smrad. Přichází z vaší nóbl čtvrti a dere se sem!

RUDLA: Kecáš! Moc dobře vim, že u nás to nesmrdí. To proto, že u nás je pohyb! Život musí bejt v pohybu. Příliv a odliv – jako moře. Cejtim tady smrt... tlení. A rybinu. Proč, ke všem kozlům, ještě rybinu?

FATY: Jestli chceš, podívám se do slovníku. Encyklo-pedický slovník, podívej!

LISTOVÁNÍ V KNIZE

Je v něm všechno, co tě napadne. Řekni mi, jakou máš rád barvu, a já ti řeknu, jakej jsi. Z ruky čtu taky. Ukaž, řeknu ti, co tě čeká! Za dvacku!

BÉĎA: Pitomost! De ti jen vo tu dvacku!

FATY: Když jsi tak chytřej, řekni mi, jaká je hodnota, smysl života?

BÉĎA: Rudlo, víš to? Já tedy ne.

RUDLA: Někde jsem slyšel, že můj i tvůj život maj iluzorní hodnotu.

BÉĎA: A to je co?

- FATY: Nic nevíte. Smyslem života je bytí. Existence jako taková. Víc nic.
- BÉĎA: Tak to tam píšou? To znamená ...ehm užívat. Zvířata to vědí, jenom člověk ne! ...Ale ten smrad. Nechápu, že sem nezajde někdo z úřadu. Máme přece eště sociální úřady, nebo je rozpustili?
- FATY: Byli tady. Řekli... počkej, tady to mám zapsaný! Zbavit se všech svejch návyků. Odložit staré, tak. Přesně tak to řekli. Vyhodili mi matraci a vystříkali šváby na chodbě. Všechno po nich smrdělo tak, že jsem se nevodvážila na ulici.
- RUDLA: Slyšíš to, Béd'o? Jestli to tu zbouraj, jako že jo, a všichni votud' vyjdou ven na světlo, bude to jejich konec. Jako když na svět vylejou dítě a není, kdo by ho zabalil a nakrmil. Já nevidim východisko.
- FATY: O čem to mluvíte? Počkej, hned se podívám. Vy-vy-tady! Východ z nouze...
- BÉĎA: Východ z nouze si zaházeli hnojem. Tak je to. Nežijou v d'ouře, ale ...ehm v pasti.

SPUSTÍ SE LIJÁK

- Chčije! Tak honem, Rudlo, balíme to.
- FATY: Prší! Prší štěstí! Taková krása! (DÁ SE DO ZPĚVU) Sin-gin' in the rain...
- BÉĎA: Ani sem si nevším! Hnusný, prašivý počasí!

KROKY NA ODCHODU

FATY: (POKRAČUJE VE ZPĚVU) Sin-gin' in the rain... sin-gin' in the rain....

(ZPĚV DOZTRACENA)

Scéna 5. : V OBCHODĚ, Int.

HUDBA Z MIKROFONU

Z MIKROFONU: VÁŽENÍ ZÁKAZNÍCI, VĚNUJTE PROSÍM POZORNOST NAŠEMU HLÁŠENÍ. RÁDI BYCHOM VÁS UPOZORNILI NA SPECIÁLNÍ NABÍDKY VE 2. PATŘE...

(NESROZUMITELNÉ
DOZTRACENA)

ZÁKAZNÍK: Prosím vás... Haló...

PRODAVAČKA: Počkejte, až na vás dojde řada.

ZÁKAZNÍK: Rád bych, ale támhle...

PRODAVAČKA: (NETRPĚLIVĚ) Tak co je?

ZÁKAZNÍK: Vy se tu bavíte a zatím vám odchází zboží! Tamhle, ta malá!

PRODAVAČKA: No to snad ne! Proč to neřeknete dřív, člověče? Támhle je! ... Honem! Kde vězí ochranka? ...Chyt'te ji!

ZMATEK A KŘÍK A HUČENÍ HLASŮ
JEDEN PŘES DRUHÉHO

VPOZADÍ HUDBA Z MIKROFONU

MUŽSKÝ HLAS: A mám tě! Kam tak rychle, kočička?

FATY: Nic jsem neprovedla! Pust'te mě!

MUŽSKÝ HLAS: A to pod bundou je co? (VYKŘIKNE) Au! Ty máš ale zoubky!
A ještě bude drápat! ...Pozor, je jako ještěrka!

ŽENSKÝ HLAS: Podívejte, mrská sebou jako kočka!

Z MIKROFONU: VYUŽIJTE NAŠE
POLOVIČNÍ CENY DO KONCE
TOHOTO TÝDNE
VPOZADÍ HUDBA

PRODAVAČKA: (VOLÁ) Copak ji nikdo nedokáže zadržet?

MUŽSKÝ HLAS: Pozor! Drápe a kouše! Co když má nějakou nemoc? Kde máme
lékárničku?

ŽENSKÝ HLAS: Prej je ozbrojená, pozor!

PRODAVAČKA: Teď tu ještě byla! Běžte k zadnímu východu! Nemůže bejt
daleko! K zadnímu, povídám!

HUČENÍ HLASŮ A KŘIK

MUŽSKÝ HLAS: Hele, mladej, kampak? Myslím, že tebe jsem tu už jednou viděl.

VENDA: Buhů-uhů...

MUŽSKÝ HLAS: Neumíš mluvit? Co je zas tohle za ptáčka?... Pojd'te mi někdo
pomocť! Řek bych, že tenhle na tu holku čekal!

ZMATEK. NESROZUMITELNÝ KŘIK
PÁD

Povalil mě a utek, spratek. Ale mám jeho bundu!

HUDBA Z MIKROFONU jako „SKRZ
FILTR“ DO ZTRACENA

Scéna 6. : NA ULICI, Ext.

ZMĚŤ HLASŮ A TROUBENÍ AUT

PRUDKÝ BĚH A HLASITÉ
ODDYCHOVÁNÍ

- VENDA: (JAKO BEZ DECHU) Buhů-uhů... Co je? Co koukáš? Ulítly ti včely? Zmiz!
- FATY: Proč houkáš, tady jsme v suchu. Ale vážně, už jsem se viděla v lapáku! Kde jsi nechal bundu?
- VENDA: Že se ptáš! Byli na mě dva, viděla si, ne? Myslim, že toho dlouhýho budou bolet koule eště zejtra! A jak se lekli, když sem zahoukal! Zadarmo sem tu bundu nedal!
- FATY: Vem si mojí!
- VENDA: Si snad děláš legraci, ty ...ty tintítko!
- FATY: Tak ti koupím novou! Za to, že jsi mě zachránil!
- VENDA: Chtěla si říct ukradnu, ne? Zpátky do past'áku by se ti ale zrovna moc nechtělo, co?
- FATY: Já se nebojím! Podívej, jaký mám nehty! Nestačil se divit! Ten na to hned tak nezapomene! ...Máš marjánku? Na uklidnění!
- VENDA: Nemám, a i kdyby, ne pro baby! Kde máš noťas? Řekli sme fifty-fifty, ne? Pravidlo číslo jedna: Horkýho zboží se vobratem zbav! Dem na to!

TROUBENÍ AUT

Buhů-uhů... Pozor! Že se máš dát přejet, jsem neřek.

RYCHLÉ KROKY

- FATY: Neutíkej tak! ...Podívej, co jí říkáš?
- VENDA: Komu?
- FATY: Přece tady! Za výlohou. Koukni! Je lepší, než ta, co jsi měl!
- VENDA: Myslíš ta bunda? Ta s vorlem? Nech si zajít chutě! Tohle není vobyčejnej vobchodák, ale bou-ti-que, sem se my dva nedostaneme. Tady každýho merčej na sto honů.
- FATY: Ale ten motiv vzadu! Ten vorel s rozepjatejma křídla... To jsi přece celej ty!
- VENDA: Pěkná! Moc pěkná! Říkám ti, nech si zajít! Neřešitelnejma věcma se nezabývám! Slyšela si pravidlo číslo jedna? Zboží se co nejrychlejš zbav. Myslím, že na ten nořas mám kupce. Takže -
- FATY: Takže jdeme!

HUDEBNÍ MOTIV

Scéna 7. : V DOMĚ, Int.

HUDEBNÍ MOTIV

- FATY: (PROZPĚVUJE) Zíráš jak vejř,
kterýmu frknul roj.
Jsi snědej

a život je stálej boj-boj.

Lidi jsou jedovatý

a život je zlej.

Brečet se nevyplatí

tak se nedej-dej-dej.

BARČA: (KŘIČÍ) To je má živnost! To mi nemůžete udělat!

EXEKUTOR: Ale můžu! Já můžu všechno, paní! Tady na to mám papír!

FATY V POZADÍ PROZPĚVUJE

FATY: Někdy je to černý

a život je zlej.

Příště třeba zlatý

tak doufej-fej-fej.

V DOMĚ JE ZMATEK

BARČA: (VYKŘIKNE) Kanape ne! To mi zabavit nemůžete, na to nemáte právo!

FATY: Co se tu děje?

EXEKUTOR: Zabaveno! Zaplatit jste měla dřív, teď už je pozdě. Já už jen konám!

KROKY PO SCHODECH

NĚKDE ZA DVEŘMI ŠTĚKÁ PES

- BÉĎA: (POPOTAHUJE) Co se tu ...ehm ke všem kozlům... ? To kanape ne, takhle by to skutečně ...ehm nešlo!
- EXEKUTOR: Co se do toho pletete? To by moh říct každý, kanape ne! Kdo vůbec jste a co je vám do toho?
- BARČA: (PLAČKY) Slyšíte to? Proč neřek, že přijde? Opatřila bych si peníze.
- EXEKUTOR: Jojo, to znám...
- BÉĎA: (ZMATENĚ) Šeříková, nemám pravdu? Slečno... Barčo. Řekněte slovo a vynesu ho ...ehm v zubech, jako že se Béd'a menuju!
- BARČA: Přišla jsem domů, (VZLYKNE) dveře odvrtný a na nábytku tyhle papírky, který tady pan exekutor ...(SLOVA SE UTÁPĚJÍ V PLÁČI)
- EXEKUTOR: Mohl jsem udělat i osobní prohlídku! Máte právo do třiceti dnů podat u příslušného Exekutorského úřadu návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu. To je všechno. Nedělejte tyátr a tady mi podepište informace o soupisu majetku.
- BÉĎA: (KOKTÁ) Stůl, židle a ...ehm kanape, to... to... to nejde.
- FATY: (SKOČÍ DO ŘEČI) Nic nepodepisuj! Věci, který člověk potřebuje k plnění pracovních úkolů a k zachování existence zabavit nesměj, to píšou v knize, na to je zákon!
- EXEKUTOR: Helemese, tak malá a tak fikaná! No... Snad nebude hned tak zle.
- BÉĎA: Přesně tohle sem chtěl ...ehm říct. Na to je zákon!

BARČA: (KOKETNĚ) Před lety by si tohle ke mně nikdo nedovolil. To jsem měla vlasy až po kolena a rzivý, až to mužskejm vyráželo dech. Časem se mi vysušily a polámaly a to, co zbylo, je od neustálýho barvení červený jak jedovatá muchomůrka.

BÉĎA: (MUMLÁ) Mně to vyráží dech eště dneska... slečno Barčo. Proto sem přišel ... ehm, že jo? Zdá se mi, že i z vašeho budoáru voní ...ehm šeříková?

BARČA: Možná bysme se mohli nějak domluvit? (VÁHAVĚ) Nějak to... odpracovat?

ZVUK OTVÍRANÝCH DVEŘÍ

VYBĚHNE A ŠTĚKNE PES

PINC: (RÁČKUJE A MEZI ŘEČÍ BAFÁ) Třeba tak vyvádí z hladu? Můj Henrri se s vámi může rozdělit o trochu polívčičky... prro zahřátí, pane exekutorr. Už trochu plesniví, ale co na tom! Hygienou žaludek nenakrmíš!

EXEKUTOR: (IRONICKY) Jestli tady... slečna Barča potřebuje k výkonu povolání kanape, tak prosím... (MĚKČEJI) Abyste ale neřekli, že jsem takový nelida... To kanape a stůl ze soupisu škrtne. Tak! A teď mi to podepište a já mizím.

SPĚŠNÉ KROKY ZE SCHODŮ

BÉĎA: No to bych ... ehm prosil!

PINC: Konec dobrý, všechno dobré! A já vás teď zvu na naši panádlou! Henrri už má taky hlad! Prrosím! Jen si poslužte!

ZVENKU JE SLYŠET HVIZD

LOKÁLKY

BÉĎA: Fujtajks!! Tvoje panádlou by porazila ...ehm vola!

HLUK VLAKU DOZTRACENA

To se to tu tak třese pořád? To je vražedný, to je, to je ...ehm..

BARČA: Vidíte? A to jste ještě nebyl v mém salonku! Tam teprve poznáte uragán!

NESROZUMITELNÝ ŠEPOT

KOKETNÍ SMÍCH

BOUCHNOU DVEŘE

FATY: (PROZPĚVUJE) Někdy je to černý

a život je zlej.

Příště třeba zlatý

tak doufej-fej-fej.

HUDEBNÍ MOTIV

Scéna 8. : KOLEM DOMU, Ext.

VRČENÍ MOTORKY

DĚTSKÉ HLASY

KLUK: Pane blázen, udělejte nám vejra!

VENDA: (RADOSTNĚ) Uhů -buhů... Buhů! Fr...

FATY: Vendóóó! Vendóóó, počkej! Zastav přece! Kdes to splášil?

VENDA: To koukáš, co? Nějakej blbec zapomněl klíčky v zapalování, tak sem si jí vypučil!

MOTOR ŘVE

Poslouchej! Takhle řvát dokáže jedině suzuki!! Co jí říkáš? To není pták, to není letadlo... to je lítající orangután!

FATY: Krásná!

VENDA: Krásná? Nic jinýho neřekneš? Suprová! Nádherná! Prostě jednička! Víš, jak jí říkám? Lítající motorka! S ní budu létat jednadvě! Stanu se nesmrtelnej! Hů! Fr...

FATY: Četla jsem, že to se musíš nejdřív odgravitovat, zvítězit nad hmotou těla.

VENDA: A proč ne? Koukej, teď pojedu jen po zadním kole, sleduj! Vidiš tu bravuru, tu eleganci? A teď poslouchej! Trochu ji přiškrtím - a pustím! Slyšíš? Jak si to říkala? Od-od-gravituju se a buhů-uhů!

PŘEDVÁDÍ MOTOR

FATY: Vždyť nemáš řidičák! Já se bojím! Co když se ti něco stane?

VENDA: Na Lítající motorce? A co, prosimtě? Buhů-uhů...

FATY: A stejně se bojím!

VENDA: To proto, že si holka! Co by se mohlo stát? Tahle jezdí úplně sama. Svezu tě, nasedni, Faty! Rychle, než si to rozmyslím!

FATY: Ted' nemůžu, Vendo! Mám úkol.

VENDA: Já taky! Dám si závod. A nebudu se držet řídítek! Tady za tím plotem začíná svoboda! Chceš to vidět?

FATY: Nemám čas.

VENDA: Mám pocit, že mi narostly křídla... Buhů-uhů...

VRČENÍ MOTORKY DOZTRACENA

Scéna 9. : V BUTIKU

HUDEBNÍ MOTIV

- ARANŽÉR: Co tady zevluješ? Všim jsem si tě už včera.
- FATY: (PŘÍŠKRCENĚ) Ta bunda za výlohou. Ta s vorlem... Kolik?
- ARANŽÉR: Rozhodně víc, než máš v kapse. Pěkná, vid'?
- FATY: Pěkná... Co kdybysme se nějak domluvili? Mohla bych vám vyložit karty...
- ARANŽÉR: Kolik je ti? Nerad bych měl malér. Právě tu končím. (VÁHAVĚ)
Můžu tě pozvat na hamburgra.
- FATY: To jako vážně?
- ARANŽÉR: Když to říkám... Počkej, jenom zamknu. Co mlčíš? Pověz mi něco.
- FATY: Z ruky čtu taky.

ZVUK ZAMYKANÝCH DVEŘÍ

- ARANŽÉR: Ty věříš v osud napsaný v dlani?
- FATY: Osud jsem já. Faty. Fatima.
- ARANŽÉR: Tak jo. Máš hlad?
- FATY: Já nevím. Jím, když je příležitost. Kdy není, nejím.

CINKÁNÍ PŘÍBORŮ A RUCH
V JÍDELNĚ

- ARANŽÉR: Ty jseš mi dobrá! Tak tohle jsem ještě neslyšel! Neřek bych, že jsi nějak přejedená. Jak dlouho jsi nejedla?

- FATY: Nepamatuju se.
- ARANŽÉR: To jsi myslela vážně, že bysme se nějak domluvili? Rád fotografuju, jestli víš, co myslím. Přijď zítra ve čtyři. Podívej, tady je vizitka. A stačí zaklepat, rozumíš? Není třeba vzbudit hned barák!
- FATY: (ČTE POLOHLASEM VIZITKU) Karel Vymětal, fotogra-fické studio. A bunda?
- ARANŽÉR: Když budeš dobrá, domluvíme se! Záleží na tobě! Už jsi někdy viděla takové studio? Kompletní profesionální zázemí s fotografickou a filmovou technikou, světla, kamery a tak? Udělám několik zkušebních fotek, takové zahřívací kolo, a pak pojedeme naostro!
- FATY: A bunda?
- ARANŽÉR: Nepředbíhej pořád! Deštná jedenáct? Víš, která to je? ... Dobrá, tak zítra ve čtyři...

RUCH V JÍDELNĚ DOZTRACENA

Scéna 10. : KOLEM DOMU, Ext.

VRČENÍ MOTORKY DOZTRACENA

- VENDA: Buhů... uhů...
- RUDLA: (CHRAPLAVĚ) Slyšíš to, Béd'o? Kde vzal ten kluk suzuki?
- BÉĎA: (POPOTAHUJE) Asi ukrad, no a co? Abys věděl, mně se líběj. Žijou si po svym, sou poslední okrasou týhle ...ehm společnosti. Jen si představ, že bys neměl jistotu, že na tebe čeká plnej talíř a teplá postel.
- RUDLA: (POKAŠLÁVÁ) Jo. A kdyby ses jich zeptal, co je to lobby, řeknou ti, že to ještě nejedli! Sakra, Béd'o, nefilozofuj, na to nemáš hlavu!
- BÉĎA: Řikej si ...ehm co chceš. Vysmíváme se jim a přitom jim závidíme jejich svobodu! ...Hergot, Rudlo, představ si, že nadnešek v noci sem měl sen. Zdálo se mi, že ke mně vletěl

motýl. Nepodobal se žádnýmu, který sem sbíral jako kluk. Proč právě ...ehm motýl?

RYBIČKA: Jseš si jistej, že to nebyla lítající ryba?

RUDLA: Helemese, Rybička!

RYBIČKA: Koukněte na tenhle kapitální kousek! Rajovec dlouhoploutvý, ryba bojovná... Hotovej exemplář! Žábry jak náhrdelník královny Kleopatry, ploutve jak nepřátelský bombardéry! Igelitovej sáček byl zdarma! Doma ho vypustim do sklenice a sáček mám navíc. Dobrý, ne?

RUDLA: Jo, a sklenici nám hodíš na hlavu, ne?

RYBIČKA: Já poběžím, aby náhodou nezastavili vodu, lumpové!

KROKY NA ODCHODU

RUDLA: (VOLÁ) Tak hlavně: Nebouchej dveřma a nedupej po schodech, nebo ...

VZÁPĚTÍ BOUCHNOU TĚŽKÉ DOMOVNÍ DVEŘE A OZVE SE DUPOT NA SCHODECH

...nebo to spadne a nás zavřou!

BÉĎA: (ZAMYŠLENĚ) Sakra, Rudlo, nadnešek v noci sem měl ...ehm sen.

RUDLA: To už jsi říkal. To neřeš, na to nemáš hlavu! Ale možná to bude vědět tady Faty... Je to přece tvůj vobor, ne?

FATY: Beru pětku! Sejmi si! Dovíš se, co tě čeká!

BÉĎA: Zdálo se mi, že ke mně vletěl ... ale proč právě...ehm motýl?

FATY: Nejhezčí je, když se zamiluješ. Sejmi si!

RUDLA: Zamiluješ? Ani bych neřek! Nejhezčí je to, co bude! Zejtra budu mít k vobědu italskou specialitu. Stará ji dělá se špekem.

BÉĎA: Hergot, Rudlo, neruš! Mám – nemám?

- FATY: Zavři voči a snímej! ...Teď! Srdcová dáma! Co jsem říkala! Karty nelžou. Miluješ ji?
- BÉĎA: (ZMATENĚ) Koho? Já ...ehm nevím. Proč ne? Co myslíš, má někoho? Myslím dovopravdicky!
- FATY: Zamilovat se nesmí. Líbat taky ne!
- BÉĎA: Líbat může. Sám sem to ...ehm...
- FATY: Ale ne na pus! Jestli se to doví Venda, tak tě zabije! A teď tu pětku!
- RUDLA: Kdybys šla radši balit! Stěhujete se!
- BÉĎA: Hergot, Rudlo, dej jí pokoj! Už tě někdy napadlo, co pak, až vymeteme každýho, kdo nám nevyhovuje?
- RUDLA: No a co? Myslíš, že bez nich bude svět chudší?
- BÉĎA: Třeba. Nebo míň barevnej, co já vim!
- RUDLA: Tuhle jsi říkal, že žijou v pasti.
- BÉĎA: A teď ti povídám, že do všeho kecáš, žereš z papíru jako čuně, pracky si votíráš vo montérky a čurat chodíš na dvoreček!
- RUDLA: A stejně se postěhujou!
- FATY: To se povídalo už mockrát. Co by bylo s vlaštovkama?
- BÉĎA: Má ...ehm pravdu. Rudlo, při dobrý vůli by to eště chvíli počkalo!
- RUDLA: Jak dlouho? Včera jsem viděl tvoje hlášení.
- BÉĎA: No a?
- RUDLA: Tvůj výměr je hodně podhodnocenej. Nic jsem neřek, prozatím! To všechno kvůli tý, tý zrzavý Barče?

S POKŘIKEM PŘIBÍHAJÍ DĚTI

DĚTI: Skákal pes přes oves, přes minový pole,
šel za ním myslivec, volal na něj vole!

KLUK: Ratata!

DUPE NA KAPSLÍKY, KTERÉ
VYBUCHUJÍ

RUDLA: Slyšíš to, Béd'o? Ty kluci maj víc rozumu než my dva
dohromady! (ROZKŘÍKNE SE) Mažete votud'!

DĚTSKÝ KŘÍK DOZTRACENA

DĚTI: Já jsem vůl, ty jsi vůl, my jsme oba voli,
dupeme, skáčíme po minových poli!

HUDEBNÍ MOTIV**Scéna 11. : V DOMĚ, int.**BOUCHÁNÍ NA DVEŘEVYTÍ

VENDA: Buhů-uhů... Hů...

PINC: (RÁČKUJE; PLAČTIVĚ) Nemůžeš rámusit trochu potichu?
Odešel Henrri... (ZAVYJE) Henrri odešel!

VENDA: Buhů-uhů... Hů...

PINC: Vyvádíš zbytečně, zamkla se s frajerrem. S tím „ehm ehm“,
z inspektorátu. Už před hodinou.

NOVÉ BOUCHÁNÍ NA DVEŘE

VENDA: Kecáš... To jsem já, Baruško! Buhů-uhů... Votevři!

- PINC: Dej pokoj, můj Henrri má nárok na krrapet důstojnosti. (VYJE)
Udělal z barráku hambinec. Chlípnost se tu rrozlézá z patrra do patrra jako rakovina.
- VENDA: Co se tu rozlízá je plíseň z tvojí panádlový. (VOLÁ) Barčo!!
Baruško!
- PINC: Kdepak, ta ted' neotevře! Ta má lepší kundšaft! Uklidni se a
pojd' se s Henrrim rrozloučit. No řrekni, není krrásný? Jeden
týden mu zesmutněly oči a další... (VYJE)

SKŘÍPĚNÍ OTVÍRANÝCH DVEŘÍ

- BARČA: Co tu trojčíte? Henri? Henri odešel? Co tak najednou?
- PINC: (SMUTNĚ BAFNE) Celou noc mi ležel v náručí. Všechno je
pryč... Jeden týden mu zesmutněly oči a další... (ZAVYJE)
- BARČA: ... Vypadá jako živej!
- VENDA: Barčo! Pust' mě k sobě! Svezu tě na Lítající motorce!
- BARČA: Henri je vpánu a ted' to čeká na nás. Smrt si nevybírám... Člověk
odejde, ani o tom neví.
- VENDA: Ty mě neposloucháš!
- BARČA: Mlčte už, co jste to za chlapy?
- VENDA: Buhů-uhů... Hů... Baruško! Udělám ti vejra! Tvůj vobličej, tvoje
vlasy... jsou hebký a voněj jako třezalka.
- BARČA: Ten v posteli tvrdí, že jako šeřík. Blázni! Hára mám barvený!
Skoro bych zapomněla, že chceš totéž, co vostatní!
- PINC: (BRUČÍ) O jednoho míň nebo víc, co by ti to udělalo?

Z BYTU JAKO „SKRZ FILTR“

BÉĎA: Bavíš se ...ehm s cvokem, nerozumí ti. Pod' sem, zapijeme to!

VENDA: Pust' mě dovnitř! Já ho zabiju... Já, já...

BARČA: Shovej ten nůž! Vendo! Pust', to bolí!

VENDA: Ted' se tě smím dotejkat tak dlouho, jak dlouho budu chtít!
Držim tě a už tě neustím! Tvoje dlaně... vlasy... jako hedvábí.

BOUCHNOU DVEŘE

BÉĎA: Co je to tu? Okamžitě ji pust'! Zapijeme to! Tohle je pro
pravý ...ehm chlapy, uvidíš, jak to v tobě všechno nečistý ...ehm
spálí!

Dej si říct. Schovej tu kudlu nebo zavolám strážníka! ...Cos jí
udělal?

VENDA: Já? Já nic! Baruško, co blbneš, vstávej! Hů, Barčo! Nikdy bych
ti přece neublížil...

PINC: Potřeštěné ženské! Nic jim není, ale omdlévají jako na
objednávku! A to všechno teď, když Henrri... (ZAVYJE)

VENDA: Buhů-uhů... Frrr...

BĚH SE SCHODŮ

HUDEBNÍ MOTIV

Scéna 12. : PŘED DOMEM, int.

STARTOVÁNÍ A ŘEV MOTORKY

FATY: Co se tu děje? ...Vendo, nesu ti bundu, tu s vorlem.
Kam chceš jet? Vendo!

VENDA: Podívej se mi do dlaně, co vidíš?

FATY: (NEJISTĚ) Já nevím. Tady čtu... Nic nevidím...

VENDA: Kecáš! Co čára života? Dělej!

FATY: Na lásku to nevypadá...

VENDA: A dál? Dál co?

FATY: To lítání, Vendo, myslím, že to se ti splní... Jo. Určitě!

VENDA: Tak vidíš!

POKŘIK PŘIBÍHAJÍCÍCH DĚTÍ

KLUK: Pane blázen, udělejte nám vejra!

NOVÉ STARTOVÁNÍ MOTORKY

VENDA: Poslouchejte, kluci! To není pták, to není letadlo... to je lítající orangután! Jde o první krok... Nebát se, pořádně to roztůrovat. Koukejte, pustím řídítka, pořádně to nakopnu, odgravituju se a buhů-uhů... Za plotem je svoboda! Stanu se nesmrtelný! Odlepím se, roztáhnu křídla a... Buhů-uhů...

ZVUK BLÍŽÍCÍHO SE VLAKU

ŘEV MOTORKY

FATY: (ZOUFALE) To nejsou křídla, Vendo, to jsou tvoje ruce, slabý jako tyčky. Vendo, ne! Neblbni! Neee! Vendóóó!

VENDA: Uhů -buhů... Buhů! Fr...

HLUK VLAKU

VÝKŘIK

NÁRAZ A PÁD

VTEŘINA TÍCHA

FATY: (BROUKÁ MEZI VZLYKY; DOZTRACENA)

Zíráš jak vejř,
kterýmu frknul roj.
Jsi snědej

a život je stálej boj-boj.

Lidi jsou jedovatý
a život je zlej.
Brečet se nevyplatí
tak se nedej-dej-dej.

Někdy je to černý
a život je zlej.
Příště třeba zlatý
tak doufej-fej-fej.

HUDEBNÍ MOTIV

K O N E C